

8. Abrahám dokazuje svou věrnost Hospodinu

Abrahám dokázal, že je pro něj Hospodin důležitější než vlastní syn. Šel s Izákem na horu Moria, aby ho tam obětoval Hospodinu. K oběti však nedošlo, anděl Abraháma zastavil.

Abrahám se rozhodl splnit to, co po něm žádal Hospodin – tedy to, aby mu dal svého jediného syna Izáka, kterého měl moc rád. Věřil, že když Hospodin něco říká, tak je to vždycky dobré, i když se to člověku zdá divné. Abrahám proto brzy ráno vzal osla, aby na něj naložil připravené dříví. Pak zavolal svého syna Izáka a služebníky, rozloučili se se Sárou a vyšli. Nikdo kromě Abraháma netušil, co se bude dít. Tři dny šli až k jedné hoře. Tam nechal Abrahám služebníky a osla. Řekl jim: „Zůstaňte zde. Izák se mnou půjde na horu. Až se pomodlíme a přineseme Bohu oběť, vrátíme se.“ Izák nesl dříví, Abrahám zase nůž a nádobu se žhavým uhlím na rozdělání ohně (v té době totiž nebyly zápalky). „Otče,“ řekl Izák „máme dříví a oheň. Chybí nám však něco, co na oltář dáme.“ „Hospodin se o to postará,“ odpověděl pohotově Abrahám. Když byli na vrcholu, postavili společně oltář z kamení a nahoru poskládali dříví.

Pak Abrahám s velkou bolestí v srdci svázal Izákovi ruce a nohy a takto svázaného ho položil na připravený oltář. Vzal nůž. Když zvedl ruku s nožem, aby Izáka zabil, objevil se anděl a zadržel mu ji se slovy: „Abraháme, Abraháme, zastav se, nedělej chlapci nic zlého! Ukázal jsi, jak máš Hospodina rád a jak mu důvěřuješ. Teď už Hospodin ví, že jsi ochotný dát mu i to nejdražší, co máš – svého jediného syna.“ V té chvíli spadl Abrahámovi nejen nůž z ruky, ale i kámen ze srdce! Ještě nikdy nebyl tak šťastný a vděčný. Hned za to Hospodinu poděkoval a na připraveném oltáři mu obětoval berana, který se nedaleko od nich zachytil v keři. Od té chvíle Hospodin žehnal Abrahámovi a jeho synu Izákovi a stále je chránil, protože se Abrahám osvědčil ve zkoušce, když mu byl z lásky ochotný dát i vlastního syna.

Úkol:

Hospodin Abraháma za to, že mu ukázal, jak ho má rád, odměnil.

Nemusel zabít svého syna Izáka, a dostal tak velkou radost. Hospodin mu pak až do smrti pomáhal. Abrahám tak jde příkladem – máme kolem sebe dělat dobré věci a ukazovat rodičům, sourozencům, spolužákům a jiným dětem, se kterými se setkáváme, že je máme rádi. Učme se také dělat

radost druhým lidem a nemyslet jen na to, co udělá radost nám samotným. Pak nám spolu v rodině, ve třídě, ve společenství dětí bude dobře. Vždyť právě toto si Pán Ježíš přeje ze všeho nejvíc – abychom se měli mezi sebou rádi.